

Miessakit ry

Vastaukset Naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjunnan toimikunnan (NAPE) kyselyyn

Järjestötyöpaja, 13.6.2017, Helsinki

Valtioneuvoston asettama Naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjunnan toimikunta (NAPE) aloitti toimintansa vuoden 2017 alussa. Poikkihallinnollinen NAPE toimii naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta tehdyssä Euroopan neuvoston yleissopimuksessa (SopS 53/2015, ns. Istanbulin sopimus) tarkoitettuna yhteensovittamiselimenä Suomessa. NAPEn tavoitteena on naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemistä ja torjuntaa koskevien toimenpiteiden yhteensovittaminen ja tätä kautta väkivallan vähentäminen.

NAPEn keskeinen tehtävä on laatia Istanbulin sopimusta koskeva kansallinen toimeenpanosuunnitelma. Toimeenpanosuunnitelman on tarkoitus valmistua vuoden 2017 loppuun mennessä, ja se laaditaan kerrallaan neljäksi vuodeksi. NAPE kutsui alalla toimivat järjestöt kuultaviksi yhteiseen työpajaan Helsingissä 13.6.2017. Työpajaa ennakoi järjestöille suunnattu kysely, johon Miessakit ry vastasi seuraavan koosteen mukaisesti.

Mitkä ovat järjestönne näkökulmasta tärkeimmät seuraavan neljän vuoden aikana toteutettavat toimeenpanosuunnitelmaan sisällytettävät toimenpiteet, jotka tehostavat Istanbulin sopimuksen täytäntöönpanoa?

Henkilökohtaisen tuen palvelut; perheväkivallan tekijöitä ja kokijoita tulee auttaa selviämään kokemuksesta kohti väkivallatonta tulevaisuutta. Tekijöiden auttamisessa keskeisintä on autettavan oman tilanteen ja henkilöhistorian huomioiva työskentely irti väkivaltaisesta käyttäytymisestä. Ongelman haastavuudesta ja traumatisoivuudesta johtuen työskentelylle tulee olla riittävät ammatilliset ja ajalliset resurssit. Samoin perheväkivallan kokijat tarvitsevat riittävän vankkaa ammatillista tukea, jotta väkivallasta ja sen hyvinvointia ja toimintakykyä heikentävistä seurauksista on mahdollista selvitä.

Tukipalvelujen moninaisuus; avun hakeminen ja saaminen edellyttävät riittävän monimuotoiset tukipalvelut. Perheväkivallan kierteen katkaiseminen on sekä tekijän että kokijan näkökulmasta monitahoinen prosessi, johon vaikuttavat muun muassa oma henkilöhistoria ja sukupuoli. Siksi avuntarvitsijat vertaavat saatavilla olevia palveluja, ja hakeutuvat sellaisen piiriin, joka tuntuu omasta näkökulmasta rohkaisevimmalta. Samalla myös erilaiset palveluiden sisällöistä tiedottamisen tavat vaikuttavat eri lailla eri ihmisiin. Palveluja kannatta esimerkiksi suunnata suoraan miehille; he hakeutuvat helpommin juuri heille kohdennettuihin palveluihin. Ja toisaalta, esimerkiksi valtakunnallisen auttavan puhelimen palvelut kannattaa laajentaa koskemaan myös tekijän avunhakemista. Tukipalvelujen tarjonnan riittävästä monimuotoisuudesta tulee siis pitää huolta.

Muuten vaarana on, että iso osa tuen tarvitsijoista jättäytyy avun ulkopuolelle. Avun tarjoajina tulee siten jatkossakin olla nykyisten kunnallisten palveluiden ohella taustoiltaan ja perustehtäviltään erilaisia järjestöjä.

Ammattilaisten perus- ja täydennyskoulutus. Perheväkivaltailmiöstä sekä tekijöiden että kokijoiden näkökulmasta tiedetään jatkuvasti yhä enemmän. Perheväkivaltaa on joskus jopa ihmissuhdetyötä tekevien ammattilaisten vaikea tunnistaa ja tarjota siihen apua. Varsinkin parisuhteessa tapahtuva henkinen tai seksuaalinen väkivalta saattaa jäädä tunnistamatta. On siis olennaista, että alalla toimivien perus- ja täydennyskoulutuksesta huolehditaan siten, että osaamisperustaa vahvistetaan. Keskeistä on väkivaltailmiön yhteiskunnallisten vaikutusten tiedostaminen, tuen tarvitsijoiden kohtaamisosaamisen syventäminen sekä sukupuolisensitiivisen työotteen vahvistaminen. Väkivaltaongelman eri puolien tuominen laajempaan tietoisuuteen on tärkeää ja erilaisten ammatillisten tahojen asiakaslähtöistä yhteistyötä ja tiedonvälitystä tulee edelleen kehittää.

Miten ehdotetut toimenpiteet tulisi mielestänne priorisoida ja miten perustelisitte valintanne?

Toimenpide-ehdotuksemme (3 kpl) on kuvattu edellisessä kohdassa tärkeysjärjestyksessä. Kokemuksemme mukaan keskeisin tapa kohdata ja vähentää perheväkivaltaongelmaa maassamme on tekijöiden ja kokijoiden auttaminen. Tämä edellyttää erilaisille kohderyhmille räätälöityjä yksilöllisiä tukipalveluja ja ammatillista osaamista.

Millaiseksi arvioitte esitettyjen toimenpiteiden vaatiman rahoituksen ja olisiko toimenpide toteutettavissa, jos erillisrahoitusta ei olisi saatavilla tai sillä olisi katettavissa vain osa toimenpiteen tarvitsemasta rahoituksesta?

Olenneista on, että perheväkivallan kaikille osapuolille on koko maan kattavasti tarjolla riittävää ammatillista tukea ongelmaan. Apua tarjotaan tällä hetkellä sekä kunta- että järjestösektorin toimesta kohtalaisesti, mutta valtakunnallisella tasolla hyvin epätasaisesti. Nykyinen rahoitus tulee vähintään säilyttää, jolloin olemassa olevien lyhytkestoisiin henkilökohtaisiin tapaamisiin perustuvien ja sähköisille alustoille rakennettujen tukipalvelujen saatavuus turvataan. Jotta tarjonnan kattavuus koko maahan varmistetaan, tarvitaan lisärahoitusta sekä tekijöille että kokijoille suunnattuun työhön. Käytännön työ ja sen vaikuttavuutta arvioivat tutkimukset osoittavat myös, että monissa tapauksissa sekä tekijä että kokija tarvitsevat nykytarjontaa pitkäkestoisempaa tukea selvitäkseen traumastaan. Myös tällaisten palvelujen toteuttaminen kattavasti edellyttää lisärahoitusta. Lisäksi on huolehdittava siitä, että alan toimijoilla on mahdollisuus riittävään perus- ja täydennyskoulutukseen sekä työnohjaukseen.

Lisätietoja

Tomi Timperi
toiminnanjohtaja
Miessakit ry
+358 50 588 1687
tomi.timperi@miessakit.fi